

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวานลูกเคยเร่ร่อนไปทั่วด้วยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของมายา , ราวัน ลูก ๆ ผู้เป็นต้นอ่อนที่บริสุทธิ์กลับมา ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ลูกแต่ละคนประหลาดใจกับตนเองและอะไรคือสิ่งที่พ่อประหลาดใจในตัวลูก ?
- คำตอบ:** ลูก ๆ ประหลาดใจในสิ่งที่พวกเขาเคยเป็น ที่พวกเขาเป็นลูกของใคร ที่พวกเขาได้รับมรดกจากพ่อและพวกเขา ก็ลืมนั่น เช่นนั้น ราวันมาและนำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมนักสร้างและสิ่งสร้างของท่าน พ่อประหลาดใจที่ลูกคนเดียวกันที่พ่อทำให้พวกเขาสูงส่งและผู้ให้พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรแก่พวกเขาเริ่มที่จะประณามท่าน พวกเขาสูญเสียทุกสิ่งโดยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของราวัน

โอม ซานติ ลูกกำลังคิดอะไร ? ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูก ๆ แต่ละคนผู้เป็นมนุษย์ก็ประหลาดใจกับตนเองในสิ่งที่ลูกเคยเป็นและลูกเคยเป็นลูกของใคร แนนอนลูกเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อมาแล้วอย่างไรและลูกลืมนั่นอย่างไร ลูกเคย สโตประธานเป็นนายของทั้งโลก ลูกมีความสุขอย่างมากแล้วลูกก็ลงบันไดมา เมื่อราวันมาก็ให้นำหมอกเช่นนั้นมาที่ทำให้ลูกลืมนักสร้างและสิ่งสร้างของท่าน ผู้คนก็หลงทางในหมอก ลูกเช่นกันก็ลืมนว่าบ้านของลูกอยู่ที่ไหนและลูกเป็นผู้อาศัยของที่ใด เวลานี้บาบาได้เห็นลูกของท่านผู้ที่ท่านได้ให้โชคของอาณาจักรแก่พวกเขาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว พวกเขามีชีวิตอยู่ในความสุขและความสุขสันต์อย่างยิ่ง ในเวลานั้นดินแดนนั้นกลายเป็นอะไร? ดูสิลูกได้เข้าไปสู่อาณาจักรของราวันอย่างไร! ลูกจะได้รับความทุกข์ในอาณาจักรต่างแดนอย่างแนนอน ลูกเร่ร่อนไปอย่างมาก ลูกเฝ้าแสวงหาพ่อด้วยศรัทธาที่หมายแต่ลูกก็ไม่ได้พบกับท่าน ลูกจะสามารถพบใครบางคนที่คุณนำไปไว้ในก้อนกรวดก้อนหินได้อย่างไร? จากการเร่ร่อนไปทั่วเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกก็สูญเสียความหวัง เป็นเพราะความไม่รู้ลูกจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรของราวัน บาร์ตกลับมายากจนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมองดูที่ลูก ๆ และคิดว่า ลูกเร่ร่อนอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจรถืออะไร ? เพื่อจะพบพระเจ้า หลังจากที่ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาที่พระเจ้าให้ผลนั้นแก่ลูก ท่านให้อะไร? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขากลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างแท้จริง ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดควรเข้ามาในสติปัญญาของลูก เราเคยเป็นอะไรและเราเคยปกครองอาณาจักรอย่างไร ในขณะที่ลงบันไดมา เราเฝ้าแต่ติดกับอยู่ในโช้ตรวนของราวัน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ในตอนแรกลูกเคยมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในหัวใจของลูกว่ามีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของลูก แล้วลูกก็มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากในอาณาจักรต่างแดน เช่นเดียวกับที่ผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่าพวกเขาประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมากในช่วงเวลาของการปกครองของอังกฤษ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ภายในลูกควรมีความคิดว่าลูกเคยเป็นใคร ลูกเป็นลูกของใคร พ่อให้อาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูกอย่างไร และลูกกลับมาติดกับในอาณาจักรของ ราวันอย่างไร ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์เป็นอย่างมากและกระทำการที่สกปรกอย่างมากมาย แต่ละวันโลกก็กลับมาตกต่ำอย่างต่อเนื่อง แต่ละวันสันสการ์ของมนุษย์ก็กลายเป็นอาชญากรรมมากขึ้น ดังนั้นลูก ๆ ควรมีสิ่งนี้ในสำนึกของลูก พ่อเห็นว่าลูกเคยเป็น ต้นอ่อนที่บริสุทธิ์อย่างมาก ผู้ที่เคยได้รับโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขาและลูกก็ลืมนหน้าที่การงานของท่าน ในเวลานี้หากลูกต้องการที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานแล้วจงจดจำพ่อ พ่อของลูกแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะถูกตัดออกไป อย่างไรก็ดีลูกก็ไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้ ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบานั้นลืมนท่าน โอ้ ! แต่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร ถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ? ประการแรกลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการตกลงไปในกิเลสและประการที่สองลูกเริ่มที่จะประณามพ่อ ลูกตกลงไปในความเป็นมิตรของมายามากเช่นนั้นที่ลูกได้นำผู้เดียวที่ยกลูกขึ้นสู่ท้องฟ้าเข้าไปสู่ก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกได้ทำการกระทำเช่นนั้นในความเป็นเพื่อนของมายา สิ่งนี้ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูก ลูกไม่ควรอยู่อย่างเป็นผู้มีสติปัญญาที่เป็นหินโดยสิ้นเชิงอีกต่อไป บาบอบอกลูกทุกวัน พ่อพูดประเด็นหนึ่งแก่ลูก เมื่อมีการชุมนุมในบอมเบย์ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า พ่อพูดว่า โอ้ ผู้คนของบาร์ต พ่อได้ให้โชคของอาณาจักรแก่ลูก ลูกเคยเป็นเทพในสวรรค์แล้วลูกเข้ามาในอาณาจักรของราวันได้อย่างไร? นี่ก็คือบทบาทในละครเช่นกัน ทำความเข้าใจผู้สร้างและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกของสิ่งสร้างของท่านแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แม้ว่าลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้สติปัญญาของบางคนก็เร่ร่อนไปที่ไหนสักแห่งและสติปัญญาของบางคนก็ไปที่อื่น สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ที่ไหนและเวลานี้ลูกได้ตกลงไปในอาณาจักรต่างแดนของราวัน ดังนั้นลูกจึงกลับมาไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกเคยมีความสุขมากในวัด

ของชีวา เวลาที่พ่อมาเพื่อพาคุณออกไปจากโรงคำประเวณีนี้แต่ลูกบางคนก็ยังไม่ได้ทิ้งที่นี้ไป พ่อพูดว่า ลูกจะไปสู่วัดของชีวาไหม ? ลูกจะไม่ได้รับยาพิษนั้นที่นั่น ลูกจะไม่ทานหรือดื่มสิ่งใดที่สกปรกที่นั่น พวกเขา (ลักขมีและนารายณ์) เคยเป็นนายของโลก พวกเขาหายไปไหน ? พวกเขากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนมีค่าต้องงานรับใช้มากเท่ากัน อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมาตามลำดับกันไป เช่นที่เคยเป็นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกต้องกลับมาสโตประธาน พ่อพูดว่า นี่คือโลกเก่าที่โตโมประธาน พ่อมาเมื่อโลกกลับมาเก่าอย่างแท้จริง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ พระเจ้ากำลังสอนเราด้วยพาหนะนี้ เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ เมื่อลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกลูกก็จะสามารถบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง พ่ออธิบายว่าก่อนหน้านี้บุคลิกภาพของลูกเป็นเช่นอาชญากรและเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเปลี่ยน ลูกไม่สามารถที่จะขจัดความเป็นอาชญากรออกไปจากสายตาของลูก หนึ่งในนั้นอาชญากรของตณหาราคะที่ได้มีการละทิ้งไปแล้วด้วยความยากลำบากอย่างมาก และพร้อมกันนั้นก็ยังมีกิเลสทั้งห้าที่เหลืออยู่ มีความเป็นอาชญากรของความโกรธอย่างมาก ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งแล้ววิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในตัวลูก นั่นก็เป็นความเป็นอาชญากรเช่นกัน ยังไม่มีใครกลับมามีอารยธรรมและตั้งนั้นผลลัพธ์ของสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร ? ลูกจะสะสมบาปถึง 100 เท่า ลูกก็จะโกรธซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่ออธิบายว่า เวลาที่ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันอีกต่อไปแล้ว เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่กับพระเจ้า ดังนั้นลูกต้องทำสัญญาที่จะกลับมาเป็นอิสระจากกิเลสเหล่านั้น พ่อพูดว่าเวลานี้จงจดจำพ่อ อย่ามีความโกรธ กิเลสทั้งห้าทำให้ลูกตกต่ำอย่างต่อเนื่องมาถึงครึ่งวงจร ลูกเคยเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและลูกก็เป็นผู้ที่ตกต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่ทำให้ลูกตกต่ำ เวลาที่ลูกต้องขจัดกิเลสเหล่านั้นออกไปเพื่อที่จะสู่วัดของชีวา จงเฝ้าแต่ขจัดหัวใจของลูกออกไปจากโรงคำประเวณีนี้ จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกจะไปถึงบ้าน ไม่มีใครอื่นสามารถชี้หนทางนี้แก่ลูกได้ พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่เคยพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและบอกลูกว่าพ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่มีค่าจำเป็นสำหรับความรู้ที่นี้ นั่น ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์และประกาศสิทธิในมรดกของลูก ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะ ฯลฯ ในสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เหตุใดลูกจึงพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย ? ลูกจะไม่สามารถรับความรู้ได้ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันและเวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะไปสู่อาณาจักรของราม เวลาที่ลูกเป็นผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด แน่นนอนอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกได้เลย คนหลายคนจะพักอยู่ที่นี้ได้อย่างไร ? ไม่ใช่ทุกคนที่กลายเป็นบราห์มินจะสามารถอยู่ที่นี้กับบราห์มาได้ ลูกต้องอยู่ที่บ้านของลูกเองและสติปัญญาของลูกต้องเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ศูทรแต่เป็นบราห์มิน จุกของลูกบราห์มินนั้นเล็กมาก ดังนั้นขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก ลูกเพียงแค่ว่าต้องจดจำพ่อ ลูกเคยเป็นอะไรมาก่อน ? เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ลูกกลับมาไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานั้นบาบากำลังพาเรากลับไปอีกครั้ง ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องสร้างสภาพที่มั่นคงในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ต้นไม้ที่ใหญ่โต (ครอบครัว) มากมายได้มาในตอนเริ่มต้นและแล้วในบรรดาพวกเขาเหล่านั้นบางคนก็ยังมีอยู่และบางคนก็จากไป สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของลูกแต่ดูชีวาเวลานี้ลูกได้สิ้นสุดลงที่ใด ! เวลาที่ลูกจะกลับไปยังอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง บางคนก็เขียนหาบาบาและพูดว่า บาบาคนนั้นคนหนึ่งที่ดีมากและเขาเคยมาเป็นประจำแต่เขาไม่มาอีกต่อไปแล้ว ถ้าเขาไม่มานั้นก็หมายความว่าเขาได้ตกลงไปในกิเลสและดังนั้นเขาจึงไม่สามารถสัมผัสความรู้ได้ แทนที่จะก้าวหน้าพวกเขาที่ตกต่ำลงไปเรื่อยๆและจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานภาพของราชาและสถานภาพที่ต่ำ ถึงอย่างไรที่นั้นก็มีความสุข แต่เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ทุกคนสามารถเข้าใจได้ว่าใครที่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เวลานี้ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายาม กษัตริย์มหันตราแห่งโกปาลก็กำลังทำความเพียรพยายามเช่นกัน กษัตริย์เหล่านั้นก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ในขณะที่ลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรสุริยวงศ์ ความเพียรพยายามของลูกควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า เฝ้าแต่ตรวจสอบหัวใจของลูกและถามตนเองว่าสายตาของลูกกลายเป็นอาชญากรในเวลาใดหรือไม่ หากสายตาคลับมามีอารยธรรมและแล้วจะต้องการอะไรอีก ? แม้ว่าลูกไม่ได้ขiongแวงในกิเลสอีกต่อไป สายตาของลูกก็เฝ้าแต่หลอกลวงลูกไมทางใดก็ทางหนึ่ง ตณหาราคะคือกิเลสอันดับหนึ่ง สายตาที่เป็นอาชญากรก็เลวร้ายอย่างมาก เหตุนี้เองจึงมีคำว่า “ สายตาที่เป็นอาชญากร ” และ “ สายตาที่มีอารยธรรม ” พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดรู้จักลูกๆ ท่านรู้ว่าพวกเขาทำอะไรและพวกเขาทำงานรับใช้อะไร แม้กระทั่งเวลานี้ท่านก็ได้รับข่าวที่แฝงตัวว่าสายตาที่เป็นอาชญากรของคนนั้นคนนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็จะเขียนถึงบาบาได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น พวกเขาเองจะรู้สึกว่าเขาเคยพูดโกหกมาเป็นเวลานานและตกต่ำลงมาอย่างต่อเนื่อง ความรู้ที่ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างแท้จริง เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถสร้างสภาพนั้นได้ พวกเขาซ่อนความผิดของพวกเขาจากพ่อ ผู้คนมากมายก็ซ่อนความผิดของเขาในลักษณะนั้น ลูกไม่ควร

จะซ่อนโรคภัยของกิเลสทั้งห้าจากศัลยแพทย์ ลูกต้องบอกความจริงว่า สติปัญญาของฉันไปยังทิศทางอื่นและไม่ได้ตรงไป สู่ชีพบาบา เมื่อลูกไม่ได้บอกความจริง โรคภัยของลูกจะก็จะเลวร้ายลงเรื่อย ๆ เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูก ๆ กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกเคยมีความสุขอย่างมากเมื่อลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกได้กลับมาไม่มีความสุขและกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เกิดอะไรขึ้นกับลูก ? ทุกคนพูดว่าหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์นั้นเริ่มมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาถามว่า รามและลีดาไม่มีบุตรหรือ ? อย่างไรก็ตามที่นั่นเด็ก ๆ ไม่ได้เกิดมาจากบาป โอ้ ! แต่นั่นก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เด็ก ๆ ไม่ได้เกิดมาด้วยความคดโกงที่นั่น ที่นั่นไม่มีกิเลสเลย อาณาจักรนี้ของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ราวันจะสามารถเข้ามาที่นั่นได้อย่างไร ? สติปัญญาของมนุษย์ได้ถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์ ใครที่ทำลายพวกเขา? พ่อทำให้ลูกสโตประธานและพาเรือของลูกข้ามปากไป ดังนั้นใครทำให้ลูกตโมประธาน ? มันคือราวัน ลูกลืมสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา โอ้ จริงหรือ ? ดังนั้นตอนเริ่มต้นของเวลาคือเมื่อใด ? จงให้บัญชีของสิ่งนี้กับเรา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่า พ่อให้โชคของอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก ลูก ๆ ผู้คนของบาร์ตเคยมีความสุขมาก ไม่เคยมีใครอื่นในเวลานั้น ชาวคริสเตียนก็พูดเช่นกันว่าเคยเป็นดินแดนสุขาวดี มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดที่เก่าแก่ไปกว่าพวกเขา ลักษณะและนารายณ์จะเก่าแก่ที่สุดและสิ่งใดที่เป็นของพวกเขา ก็จะเก่าแก่ ศรีกฤษณะเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุดในบรรดาพวกเขาทั้งหมด ศรีกฤษณะเคยเป็นผู้ที่ใหม่ที่สุดเช่นกัน เหตุใดจึงกล่าวว่าเขาเป็นผู้ที่เก่าแก่ที่สุด ? เพราะเขามีชีวิตอยู่ในอดีต ลูกเคยสวยงามและเวลานี้กลับมา น่าเกลียด ผู้คนก็มีความสุขมากที่ได้เห็นรูปกฤษณะที่น่าเงินเข้ม พวกเขาแม้กระทั่งแกว่งกฤษณะในรูปที่เป็นทารกในเปล พวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่ากฤษณะเคยสวยงามเมื่อไหร่ ? พวกเขามีความรักอย่างมากต่อกฤษณะ แต่ราเดทำอะไร ? (พวกเขาไม่ได้รักเธอมากขนาดนั้น) พ่อพูดว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ในความเป็นมิตรของสัจจะ เมื่อลูกออกไปสู่ความเป็นมิตรกับเพื่อนที่ไม่ดีลูกก็ลืมพ่อ มายามีพลังมาก แม้แต่ข้างก็เคยถูกกลืนกินโดยจระเข้ มีหลายคนที่มีพร้อมจะหนีจากไป หากพวกเขาไม่มีความหลงทะนงตนแม้แต่เล็กน้อยพวกเขาก็ทำลายทุกสิ่งของพวกเขาเอง พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ลูกต้องไม่สูญเสียความหวังในสิ่งนี้และพูดว่า ทำไมบาบาจึงพูดเช่นนั้น ? เกียรติของฉันได้สูญเสียไป โอ้ ! แต่ลูกได้สูญเสียเกียรติทั้งหมดของลูกไปแล้วในอาณาจักรของราวัน ลูกนำอันตรายมาให้กับตนเองเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและลูกก็ทำลายสถานภาพของลูก ความโกรธและความละโมภก็เป็นสายตาที่เป็นอาชญากรเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อลูกเห็นบางสิ่งที่ลูกชอบเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาละโมภ พ่อมาและมองดูที่สวนของท่านและเห็นความหลากหลายของดอกไม้ หลังจากที่อยู่ที่นี่ ท่านก็มองดูดอกไม้ในสวนอื่น ผู้คนก็ถวายดอกไม้แก่ชีพบาบาด้วยเช่นกัน ท่านคือดอกไม้ที่มีชีวิตผู้ไม่มีตัวตน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาบาวพูดว่า ลูกๆที่แสนหวานคิดว่าอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วเป็นละคร อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมากแต่ก็ยังไม่มียะไรเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งใดที่หลงเหลืออยู่ โอ้ ! แต่ปวงประชาที่เป็นที่จำเป็นเช่นกัน แม้ว่าใครบางคนที่ได้ยินความรู้นี้เพียงเล็กน้อย เขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ปวงประชามากมายก็จะถูกสร้างขึ้น เมื่อได้ยินความรู้นี้แล้วก็จะไม่มีวันถูกทำลายได้ ทันทีที่พวกเขาได้ยินว่า นี่คือนชีพบาบา นั่นแหละ! พวกเขา ก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ภายในลูกควรจะมีสำนึกรู้ว่าลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรที่เคยเป็นของอาณาจักรของลูกอีกครั้งหนึ่ง สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ งานรับใช้กำลังก้าวหน้าไปอย่างถูกต้องอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุระลึงถึง:

1. เพื่อไปยังวัดของชีวา จงขจัดกิเลสทั้งหมดออกไป เฝ้าแต่นำหัวใจของลูกออกไปจากโรงค้าประเวณีนี้ ก้าวออกไปจากมิตรที่เป็นศูทร

2. เข้าใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละครและอย่าได้คิดถึงสิ่งนั้น อย่าได้มีความหยิ่งยโส ห้ามสิ้นหวังเมื่อลูกได้รับการแก้ไข

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าของความสุขและกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ โดยการให้ทานความสุขนี้แก่ดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ทั้งหลาย

เวลานี้โลกมีแต่ความทุกข์ตลอดเวลา ในขณะที่ลูกมีความสุขตลอดเวลา ดังนั้นการให้ความสุขแก่ดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ทั้งหลายนั้นเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกว่าบุญทั้งหมด ผู้คนในโลกใช้เวลาและเงินทองมากมายเพื่อมีความสุข แต่ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ไม่สูญสลายอย่างง่ายดาย เวลานี้ เพียงแต่แบ่งปันสิ่งที่ลูกได้รับกับผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง การแบ่งปันหมายถึงการเพิ่ม ทำให้ใครก็ตามที่เข้ามาในความสัมพันธ์กับลูกได้มีประสบการณ์กับการบรรลุผลที่สูงส่งบางอย่างของลูกที่ลูกได้รับมาซึ่งทำให้ลูกมีความสุข ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ไม่มีวันถูกหลอกลวงด้วยสิ่งใด ดวงวิญญาณเช่นนั้นมิใช่ชนะเสมอ

คติพจน์:

***** โอม ขานติ *****